

# קולנוע

כחצי פיז'מה וייגמר כנראה בלי דיאלוגים שנונים (בילי ויילדר עבר כאן) ומגעי-הקסם של ארנסט לוביטש.

**\*\*\* עבריינית צעירה (דר' זנון, צרפת) —** תסריט של פרנץ סואה טריפו, שהובא לכר על-ידי מי שהיה פעם עוזרו, קלוד מילר. גירסה נשית ל-400 המלקוח, על נערה סרבנית ועקשנית, המבקשת לקבוע את גורלה בחיים. שארלוט גנסבורג נולדה לתפקיד הראשי.

**\*\*\* יומן (מוס'און תל-אביב, ישראל) —** מסע קולנועי אישי וחשיפה מתוערת סלקטיבית ומהפך נטל לצופה המוכן להתמסר לרידף פרלוב, יוצר שאינו מתייחס לחזר אחרי הקולנוע, עד שזה התרצה לו בשש שעות אלה, תמצית של 15 שנות מסירות.

**\*\*\* חודש בקאנטרי (גור' דון, אונ'יה) —** למרות השם המ' טופש, סרט רגיש ונבון על חייל משוחרר מצילחמת העולם הראשון, המשחזר ציור-קיד בכנסיה ע' תיקה שבכפר אנגלי. בימאי: פט א'וקונור. שחקנים: קוליץ פירת ר קווין בראנאג.

**\*\*\* איש הגשם (שחף, מוצ'ג'ום בירושלים ובחיפה, ארצות הברית) —** אלוף האוסקרים של

## חדרן

### חובה לראות:

**תל-אביב:** מיתב מאשה אלמונית, בגלל המילחמה ההיא, קפה בגד, מי הפליל את רונד רביץ? אשה תחת השפעה.

**חיפה:** הדיקטטור הנדול, מי הפליל את רונד רביץ? ירושלים: מי הפליל את רונד רביץ? הדיקטטור הנדול.

### תל-אביב:

**\*\*\* מיתב מאשה אל' מונית (תכלח, ארצות-הברית) —** סרט שחור-לבן של מאכס אר' פולס, שיכול להביס בקלות את הסרטים שנעשו 50 שנה אחריה. סיפור-אהבה טוטאלי על נערה ש' התאהבה בפסנתרן פוחח, ולמרות שבילתה עימו לילה אחד של אה' בה, וילדה את ילדו בכוחות עצמה, שמרה לו אמונים במסירות, והק' ריבה את חייה למענו. לואי ז'ורדן וג'ון פונטיין נהנים משרביטו של אופולס.

**\*\*\* מי הפליל את רונד רביץ? (חן, מוצ'ג'ום ובחיפה, ירושלים) —** כל יצורי הגוליווד



יאן הולם וסנדי דניס: יחסי דורות

שונים לשם כך, ועל אהבה גדולה שעד היום לא נרפאה ממנה. דרך דמות זו בוחן אלן את בני הדור והמעמד שלו, את מערכת-היחסים בינם לבין עצמם, את יחסייהם עם הדור הקודם ועם הדור הבא, והוא עושה זאת בעדינות ובתבונה. ג'ינה רולנדס מאוסקת ומרגשת בתפקיד ה' ראשי, טובים לא פחות הם כל שחקני-המישנה. נכון, אלן עוסק עדיין בעבודה ברגמנית זרה, אך אין מי שיעודע לעשות זאת טוב ממנו.

## אלן בסולם

### ברגמן

**אשה אחרת (טיילת, תל-אביב, ארצות-הברית) —** על טעם וריח

אסור להתוכח. יש מי שסבור כי ודי אלן הוא מעמיד-פנים בסרטיו הרציניים, כמו בסרט ה' זה, למשל, כשכל מטרתו היא להראות כמה הוא משיכל וכמה הוא אוהב את ברגמן. זה נכון, הדימיון לתנאי בר הוא בוטה.

ואף על פי כן, זהו סרט מרגש, נוגע ללב ואינ' טילגנטי. סרט על אשה העורכת לעצמה חשבון-נפש עם הגיעה לגיל 50. היא מרצה מכוונת באוניברסיטה, שנטלה שנת-שבתון כדי לכתוב ספר. על מנת שלא יפריעו לה, שכרה דירה במנהטן, אך מעברו השני של הקיר מסתננים אליה קולותיהם של פסיכיאטר ולקוחותיו. היא נלכדת במיוחד בווידיה של אשה צעיר'ה בהריון, ולבטיה של זו מזכירים לה את עצ'מה. מכאן, סידרה ארוכה של "פלבסקס", שמ' הם משתקפת דמותה של אשה, אשר רצתה להצליח בכל מחיר, ויתרה על נישואיה הראי'



ראי טוטו (מלך הירח): העברת רעיונות

להעביר דרכה. כמו העובדה שהעולם המתמסד רוצה בשיטתיות את הדימיון ואת החלום; שה' הגיון הוא עלוב ומשמעם וחסר-מעוף; שהמאה ה'18 הנאורה היא בעצם תחילת כל הצרות, כי מאז הפך האדם עבד של העובדות היבשות. לפי מיטב המסורת של חבורת מונטי-פיטון מופגז הצופה ללא הרף בציטטות אמנותיות בראי עקום. מי שיצליח לזהות את כל הרמזים ינהנה הנאה רבה. השאר ישתעשעו על האנרכיה.

## דימיון

### אנרכיסטי

**עלילות הברון מינכי האוזן (רב'חן, תל-אביב, ארצות-הברית / גרמניה)**

— טרי גיליאם, האמריקאי של חבורת מונטי-פיטון, זה ששיגע כבר את העשיית הקולנוע עם בראזיל עושה זאת שוב. סרט שעלה הו'רתו עמות ולא יכסה הנאותיו לעולם, יצירה מטור'רפת ואישית, שהיא חוויה למי שניחן בראש מייסטני, וחידה — לאחרים.

גיליאם מתחיל את עלילות הבדאי הנדול בהיסטוריה בין הריסותיו של תיאטרון, בעיר עשנה וחרכה, שהתורכים צרים עליה. על הבני' מה מעלים מחזה על מעשיות מיכה-אוזן, כאשר הברון עצמו קוטע אותה, כדי להעמיד פרטים על דיוקם. מכאן ממליג הסרט אחרת, אל עברו, וקדימה, אל המסעות שהוא עורך יחד עם בתו הקטנה של מנהל-התיאטרון, כדי להביא לעיר את בני-בריתו, ולהציל אותה מידי התורכים. העלילה חשובה כערך כקליפת-השום. מה שחשוב יותר, אלה הם רעיונות שגיליאם מנסה



## סרטי קולנוע בטלוויזיה

**\*\*\* מסע העסקים של אבא (יום חמישי, 8 ביוני, בשעה 22.05) —** פרס ראשון בפסטיבל קאן 1984. סימורה של מישפחה יוגוסלבית בתקופת ניתוק ארץ זו מכבליה למוסקווא. אהובתו של האב מלשינה עליו שלעו לרשויות, הוא נשלח לעבודת-כפייה והמישפחה נמקה בבית. הכל — כפי שזה משתקף בעיניו של ילד קטן. אמיר קוסטוריצה, הבימאי הצעיר, יליד סאראייבו, מכניס כלי-כך הרבה אהבה, הומור וחדוות-חיים לתוך המעשיה הזאת, שלמרות המסר הקודר, אי-אפשר שלא להאמין בעתיד המין האנושי.

**\*\*\* שיבעת המופלאים (יום שישי, 9 ביוני, בשעה 22.30) —** שיבעת הסמוראים של אקירה קורוסאוה, בדמות מערבון מלא וגודש הומור פעולה. אחת ההצלחות הגדולות של הבימאי ג'ון סטרג'ס עם יול ברינו הורסט בכולץ בתפקידים הראשיים.

**\*\*\* מאכס ומוכרי הגרוטאות (שבת, 10 ביוני, בשעה 16.00) —** בלש מעמיד פנים שהוא מחזר אחרי יצאנית קטנה, כדי להתקרב לכנופיות-הגנבים שהיא קשורה בהם וללכוד אותם. מסרטיו המוצלחים ביותר של קלוד סוטה, הן בתיאור אווירת האשפתות בפאריס והן בטיפול בדמויות של מישל פיקולי, רומי שניידר וברנאר פרסון. פעם קראו לזה הפרוצה והבלש. שלא נדע מצרות.

**\*\*\* בהלה ברחובות (יום רביעי, 14 ביוני, בשעה 22.05) —** מסרטיו המוקדמים של איליה קאזאן, מותחן בעל מסרים חברתיים. ריצ'ארד וידמארק ופול דאגלס במעשה על חקירת-רצח שיגרתית בעיר-שדה כלשהי, שמקבלת לפתע ציביון שונה, כאשר מסתבר שהקורבן היה נגוע במח' לה מדבקת, ואם לא יתחקו במהירות על מעשיו ועל רצוחו, שנושא ודאי גם הוא את הנגיפים, תתפשט בעיר מגיפה קטלנית. מוצר אופייני של הקולנוע האפל.

השנה. דאסטין הופמן הוא אוטיסט היורש שלושה מיליון דולר, וטום קרוז הוא אחיו, המבקש לגזול ממנו את הירושה. בארי לוונסון כיים במיומנות רבה.

**\*\*\* יחסים מסוכנים (נת, מוצ'ג'ום בירושלים ובחיפה, אר צות-הברית) —** שתיחות וגייון של האצולה הצרפתית המשתעשעת במישחקי-כוח על חשבון החלשים שביניהם. גלן קלות, שכמעט וזתה באוסקר, ג'ון מלקוביץ ומישל פיפר הם כולם בסדר, אבל הדקורציה משכנעת יותר מהם. והיא אכן קיבלה אוסקר.

המצוייריים הותרו משלוותם, כדי לשרת את המותחן המרגים את החלום האמריקאי הקולנועי בש' למותו. אין חיץ בין אמת לדימוי, ויצור מצוייר אינו ממשי פחות מ' יצור חי. בוב הוסקינס אריה, בהת' חשב בעבודה שהצטלם דיאלוגים עם "מסר כחול". בוב זקיס נהנה מגיבוי מלא של שפילברג וממיק' צוענות עילאית של צוות-מאיריים מופלא, שזכאי גם זכאי לאוסקר שקיבל.

**\*\*\* אשתו השמינית של כחול הזקן (דיונוף, ארצות-הברית) —** נישואין לצורך גירושין לצורך נישואין — הכל התחיל



אלון אוליאראציק: סיר-לחץ סגור הרמטי

ככל הנראה, את הצבר החיובי, כשבסביבתו קנאי לאומני צמא-דם, בחור דתי, איש-בוהמה ועוד כאלה בחורים מתוסכלים ומייסרים. השחקנים מתמודדים עם הדיאלוגים בהצל'חה, ורק חבל על החורים בתסריט. קשה להבין ממנו מהו הסיפול, מהם שלבו ההחלמה, ורוב הדמויות הן סמלים מדקלמים. אין טעם שמדובה בסרט המוקיע את ה' מילחמה, אבל הוא נזהר שלא לנקוב בשמה.

## קו לקוקיה

### על הכרמל

**רסיסים (הקולנוע, תל-אביב, ישראל) —** עסי זו' מר, חובש קרבי לשעבר,

עשה סרט על נושא מוכר לו היטב: סיפול ב' הלס-קרב. התוצאה, סרט שנראה כמו מחזה מצולם, המנסה לחשוף את פרצופה של החברה הישראלית. ההלם מועז את הדמויות המייצ'גות ומקלף טוץ את שכבות-המטען שבעזרתן העמידו, בימים כתיקונם, מני נורמלים.

לעומת הגישה התעודית-לכאורה של יואל שרון (ובצילו של הלס-קרב), המניח לניגוריו להתמודד עם המציאות בעולם החישובי, בוחר זומר בגישה סימולית קולטעית שונה. הוא מכ'נס קבוצה של חיילים הסובלים מאותה הטרור'טה, אבל בגלל סיבות שונות, לתוך סיר-לחץ סגור הרמטי, בצורת מסד לטיפול, הממוקם בהרי-הכרמל ליד חיפה, ומקפיד על אש נבוהה. הם מתנגשים זה בזה, והעימותים הרתחיים ביניהם משקפים את הנעשה ברחוב הישראלי. העלילה מוגשת דרך עיניו של ג'וי, המסמל,

